

אולם אפסר להסיר בעזרתם של חכות דייגים. בסרט יש עוד כמה וכמה המצאות מהסוג הזה. הסרט מבוסס על מעשה שהיה על פניסיון מכובד שבו נהגה לבקר כל החברה הגרמנית הגבוהה.

בית הבושח המומיע בסרט הוא לא סתם מקום. יש בו זוויות המפשטות כשהלקוחות יכיר לים לנגוע בהן (למעלה) ויש וילבושות "עיניים" על החזה,

האחירה בשטח ההסרטה עליוה מאוד. לאחר סצינה קשה, שבה שמעון עזן מכה את אחת הזונות שלו, יש הפסקה. כל הזונות והסרסורים מתיישבים להם על כסאות הנוחה, ומתחילים להעלות זכרונות מן ארץ-ישראל, בעברית, אם אפשר. שמעון עזן מספר על הנשים הישראליות, אנה גאל נזכרת בגברים הישראלים. מדברים קצת על אשכול, ועל הקיבוץ, ואחר כך שמעון עזן הולך לאנוס קצת כמה זונות מול ה"מצלמה, וחוזרים שוב לכסאות-הנוחה, וממשיכים לדבר על ישראל, על הקיבוץ, על לוי אשכול, על ירושלים ועל תל-אביב. מקחים שבשנה הבאה בירושלים, הם אולי יעשו סרט ישראלי על זונות ישראליות. כי כידוע מאז ימי המשורר הדגול חיים נחמן ביאליק יש אפילו כאן — גם זונות ישראליות וגם גנבים ישראלים.

מאז שהגרת האחרונה שלה בישראל היא הספיקה להתגרש מבעלה הצרפתי, אחרי חודשיים של נשואין, להכיר תעשיין-מטוסים מיליונר, להגיע לסרט, לנהל רומן עם שמי עזן, ואז בלב הרומן הזה, הגיע ה"תעשיין שלה לשטח-ההסרטה כשהוא נרעש ונרגש, הביא לה המון יהלומים, ושיכנע אותה לעזוב את הישראלי החדש שלה ולהזור אליו.

בישראל, בקיבוץ מעייני-צבי, היא מדברת עברית, מעריצה את משה דיין ואת רפי רוט, המנהל עסקי-מיליונים ורמניה. היא היתה נשואה שלוש פעמים, מזה פעם אחת, האחרונה, ללורד אנגלי מכובד, ותמונות העירום שלה מפארות את רוב עיתוני צרפת. ובה עדיין לא תמה הרשימה הישראלית של הסרט, כי גם מרייה חנסן מופיעה שם.

של מנהל חברת סימקה. היא מופיעה בסרט כזבי את שמעון עזן והולכת אחריו לבית-הזונות. אבא האמיתי, לא דובן, עשה סקאנדל גדול, במיוחד תלה מהעובדה עבתי צריכה גם להתפשט בסרט. לא עזר לו. כל הייה להיות שחקנית, ולאחר שהישראלים היא סירבה לסגת. של הסרט, אנא גאל (מתחרז עם יעל) אינה ישראלית, הן נטיות ישראליות. היא בילתה שמונה חודשים

הגילוי של מגן היא בחו"ל צעירה של מנהל חברת סימקה בצרפת, מישל מוני פור. אביה החננד בתוקף להופעתה בסרט.